

TITVLVS XI

Nullū in hac urbe ocīū mībi fruſtra terit.
Affidue defatigor ad laudē consequendā.
Omnes uigilīæ meæ sūt in laborib⁹ constitutæ.
Quæro mībi omni diligentia imortale gloriā.
Valeo ut aiūt & corpore & mente.
Neḡt suis acerbissimis ictib⁹ me fortuna proſternere.
Sunt q̄ me pterrefaciāt: ut desistā ab iſtituto.
Non cōmoueor: perturborue cuiusq̄ minis.
Sū animo ad omne dec⁹ constantissimo.
Sūt angustiæ mībi maximæ: ſed ſpes optimæ.
Faciūt ac fingūt in me intūdi mīta nibilo tñ obsunt.
In mea mībi tolerantia fides eſt talis conſtituta: ut factur⁹
ſim quæ decreui.
Ego iam: ut illud eſt comicū: in portu nauigo.
Res mea eſt omnis tuta.
Principes hic babeo meæ laudis peramicos.

¶ Titulus Vndeclimus.

¶ Commotiua ad pacem familiaris.
Eo fungar officio: quod Saltator nos docuit: inquiens: Saluator
In quamcunque domum intraueritis dicide: Pax huic do-
mui. Quāobrem & Romani templum conſtituere pacis:
ut apud luenalem eſt: ut colit pax atq̄ fides. Quinetiam luenalis in
Plato qd usurpauit Tullius: Pacem atq̄ concordiam duo umbricio
dixit rerum publicarū fundaſta. Vos igit̄ humanissi Plato ut eſt
mi principes hortor ad pacem. Satis pugnatū eſt. Satis apud tulliū
cruoris effusum. Satis admifſum iniuriarū. Cedant (Tul. Tulli⁹ in epi-
lio ſuadente)arma togæ. Quid bello terribilius? Quid pa-
ce mansuetius? Quid armis horribilis? Quid quiete iucū-
dius? Quid hominū interitu peius & naturæ magis inimi-
cum? Quid conſeruatione humanæ uitæ naturalius: ac in
ciuitate magis expetendum? Pacem iſtituit deus pro tu-
tela humani generis. Bellum immisit in mentes hominū
dæmon malus: ut perſequeretur omni altu mortaliū ani-
mas: non ut quibus dominetur: inquirat (Augustini testi-
monio:) ſed cum quibus in æternum damnetur. Diligite Augustinus

TITVLVS XI

pacem uiri boni: diligite pacē per deū imortale: uos oro:
inuicēq; christiani p̄ceptū insecuri uos diligit: sicut &
patrē suū uos dilexisse inqt domin⁹. Bene uale. Ex Medio
lano. xvij. kalendas Ianuarij.

Cōmotiuā ad pacē familiarissima.

Gegre feram bellum hoc uestrum: haud possim breuib⁹
expedire. Pacem uobis colēdam opinor: quæ semper est
dimationibus p̄ferenda. Quid prælia uobis afferūt:
laudem ne. At nulla est pugnandi laus: nisi cū in pace sta-
ri nequit. At uos qs negat pace uiuere. Aut dignitatis am-
plitudinem: commodior esq; dicitias. Consumitis æs assi-
Rhiphea due nibilq; proficis magis q̄ nix rhipbæa in **Vulcani Si-**
nix culi rogo euanceret. Irrident uos omes finitimi: dicūtq;
ferocitatem uestraꝝ mentiū hoc uobis inieciſſe stimuli: ut
qescere nesciat. Hoc si bellū apud exteror gereretis: in-
tolerabile uideret. Quale censem existimari: cū gerat in-
ter uos propinq;tatis strictissimo genere coniunctissimos.
Accusant hoc consiliū uestrū tam iniquū omnes boni. Ro-
go uos ut paci cōsulatis ut decet. Bene ualete. Ex Medio
lano. xvij. kalendas Ianuarij.

Cōmotiuā ad pacē grauis.

Si queruntur antiquiora quidem sæcula: uetustior longe
pax est q̄ bellum. **S**i ratio inquiritur: nihil est formidolo,
Cicero i of. sius prælijs: nihil amabilius pace. Paci dixit Cicero: quæ
nihil sit insidiarum habitura: mea sententia semper consu-
letur. Et rursus intercipienda sunt bella: ut uiuat in pace.

Plato At Plato nihil se bellorꝝ a deo naturaq; cōstitui uidisse di-
Ouidius. j. xit: pacem autem utriq; constitutam. Ouidius uero Naso
metamor. posteaꝝ cbaos poeticū ascripsit illud: ut unita declareret es-
se quæ & conseruant & cōseruāt: ait: Dissociata locis con-

Hesiodus cordi pace ligauit. Pacem Hesiodus docet a dijs procrea-
tam: bellū autem a gigantib⁹. Quāobrem & humanū ge-
nus nulla inuenit natura præliandi arma: sed usu gentiū si-

Vir. j. æne. bitela in dies ingeniose cōparauit: Cui ut est apud Maro-
nē furor arma ministravit: faces & saxa: & interdū sudes

TITVLVS XI

præstas. At bellū qd ex inferis pdijt inuidiæ avariciæq
 coniunctū adeo uiris bonis est inimicū: ut uel ipsis auto-
 ribus noceat. Nam si pugnare primi cum superis ausi sunt
 uel apud Siculos illi; qd pulcherrime poetæ fabulant: uel
 in Phlegæa ualle: quib⁹ Hercules succurrerit cū Palladæ: su-
 perati sunt continuo subditi interempti. Anceps est sem pugna
 per exit⁹ belli: cū in eo plurimū Plutarch⁹ & Vegetio te-
 stib⁹ fortuna domine. Bello sordescūt oia: Inculti sūt agri: Vegetius
 Sylvestrūt uineta: Sanguine sudāt campi: Nullis in reb⁹ ru-
 ris urbisue remanet stū deo. Omnia corruūt: omnia dela-
 bun̄t. Ad pacem rident coloni: Crescūt iumenta: uniuer-
 sa insuper & pecora campi. Vide q̄ sit pace delectat⁹ Psalmista
 mista inquiens de hoie: Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius:
 oves & boues: uniuersa insuper & pecora cāpi. Minuisti
 eū palomin⁹ ab angelis: gloria & honore coronasti eū. Nō
 inqt: subiecisti tela: enses: scorpiones: balistas: nec in his eū
 uoluit coronari: sed in ijs quæ pacis sūt & concordiæ: qb⁹
 coalescūt omnia: quæ sūt usūl nostro necessaria. Partim ani-
 malia bruta Demosthenes ait: ad arandū homīni tradita:
 partim ad uescendū: partim ad uestiendū: oia ad hominū
 usū: nulla uero declarauit ad pugnandū: q̄q̄ bodie multi
 uolūt armēta dicī ab armando: ut tergorib⁹ boū equorūq
 fiebant apud ueteres arma. Ego uero ab arando dicta pu-
 to. Quo tendo patres cōscripti ut intelligatis: q̄nti rear pa-
 cem concordiæq faciendam esse. Pax a priscis præsertim
 Orpheo prosopopœia facta: fide comitata describit⁹: lēta
 qdem ann⁹: diuti⁹ scilicet obseruata: quæ lētos reddat po-
 pulos: in q̄ fiat qd pmittit⁹ atq̄ dicit⁹: Bellū monstrū est in-
 forme igni gladijsc̄ circūuentū: mōestū & iuvenile: qd &
 nuper sit inuentū iuuenū furorib⁹: & nihil obseruet fidei:
 omnia violet: omnia cædat: cogatq mōrcore omnes infor-
 mes fieri. Paci Phœb⁹ præst comosus: formosus: uates:
 sanct⁹. Bello Mars terrific⁹: galeat⁹: bastat⁹: deformis: im-
 pius. Sigdem recte Lucanus inqt: Nulla fides pietasq uī/
 Lucanus
 ris: qui castra sequuntur: q̄tæ quidem castra illic esse duco:

g 2

ubi castrorum sunt effectus: rapina; uiolentiæ: prædæ: rui-
næ: calamitates: depopulationes: deuastationes: ærūnæ.
Prob deū atq; hominū fidem: pñt ne homines adeo esse
immites & ut efferi sint magis q̄ implacabiles feræ. **I**nter
Tbucydi. **I**luuenalis. **e**as ut sententiam complectar. **T**bucydidæ: quam Iuuena-
lis in se traduxit: quæ suo generi obsit. **Q**uis leo leonem iu-
gulat? **Q**uis ursus ursinos interimat foetus? **Q**ua tigris
interimit tigres? **A**t hominib⁹ hoc iam est uitæ genus: hic
laudis usus: hæc gloriæ quærendæ gratia: ut sese dilanient
prælijs: stūq; cruorē præmant multi loco. **A** prælijs & pu-
dor fugit & religio: qb⁹ sublati quid homini supersit: aut
uirtutis: aut spei: non intelligitur. **Q**uot enim pudore con-
tinet: qui ratione contineri non possunt? **Q**uot deū co-
lentes eundem metuūt: iubente Davidico uersu: In iuū sa-
pientiæ timor domini: qui mali hoc sublato metu fierent?
A uobis O patres: quis ingessit discordiæ faces? **Q**uis coe-
git hoc tabo foedari? **Q**ui docetis præcepta pacis: estis bel-
ligeri? **Q**ui admonetis populos & ad pacem ac concordia-
m adhortamini: eam profugitis? **Q**ui debetis exemplo
cedere cunctis innocentia: humilitatis: paupertatis uolū-
taria: ac cuiusq; uirtutis: allicitis usu uestro cæteros ad ui-
tia? **V**idete ne deus hoc ferat: ne irascat: ne uos in furore
arguat. **C**onsulite paucitati dierū: quibus nihil est firmius
obitu. **C**onsiderate quid auctor pacis a uobis petat: q̄q; si-
tis in eum auari pacis: qui suo cum interitu consuluit paci
nostræ: cū iam cœpissimus acriter expugnari. **A**d pacem
concurrите patres: ad pacem optimam: frugiferam: homi-
numq; in omni genere alitricem sedulamq; tutricem. **Pax**
Musæus hæc ea est uirgo: quam Musæ⁹ ille non doctus minus q̄ an-
tiqu⁹ describit esse nudam: albam & oliua manu ferentē.
Qui ppe quæ nuda simplexq; nihil habeat simultatis: ni-
hil seditionis admixtū. **A**lba uero pura sit & imaculata. **F**e-
rat aut̄ oliuā abūdantia signū: q̄ fouen̄ omnia uitæ nostræ
Pallas int̄, necessaria: cū & inuentrix oliuæ **P**allas **A**thenas statuisse
trix oliuæ dicat: urbem non solū ad uiuendū optimā: sed ad omne

TITVLVS XI

Studioꝝ genꝝ præstantissimam. In bellis discut̄ homies sae-
uire: furere; insanire. In pace uero docenꝝ bonos mores:
rectas disciplinas: beneꝝ ac beate uiuendi rationē. Quid Tulliꝝ in off.
ex bello non iniquū: ubi Phœnissis uersibꝝ Cæsar usus per-
hibet: Si uiolandū ius est: regnādī causa uiolandū est: At
in pace illud habet Homericū: qđ sic interptor. Pace ho. Homerus
mines uiuūt: peperitqꝝ sola quietem. Bella fremūt: si uero
aia sternunt & ossa incipiūt albere solo. Sed pace iuant̄
in studijs ppli. Nihil est in pace malignū: in bellis sine frau-
de nihil. Pax optia leges instituit: moreſqꝝ bonos. At bel-
la nefanda decreuere dolos: qbꝝ est uiolentia parta. Hisce
uerbis satis esse duco: ut uos a discordia cōtineatis: & ego
uos ad pacem concordiāqꝝ cōmoueā. Quæ uobis tū usui
cedet: tum amplitudini. Bene ualete. Ex Mediolano. xv.
kalendas Ianuarij.

Synonyma cōmotiuia ad pacē.

Ego tibi suadeo pacem.

Tibi plurimū dīsuadeo bellū.

Cupio te ad pacem cōmouere.

Vt pace uiuas te hortor uæbementiꝝ.

Nihil abs te plus appeto qđ ut a bellis abhorreas.

Fac si me amas: ut pace quiescas.

Consule si sapis: togæ potius qđ armis.

Suis habere p q̄ optime præficias tibi pacē.

Nulla res tibi cōstituēda ē accuratiꝝ qđ ut in toga uerseris.

Sit tibi pax præferenda bellis.

Fuge prælia: occurreꝝ quieti.

Tam est pax tenenda: qđ bellū execrandū.

Dilige pacis ocīū: ne subeas belloꝝ anfractus.

Pace adhibe tibi cōtubernalē potiꝝ qđ bellū conuiuā.

Phœbū tibi præpone ducē quietis auctorē.

Martē profuge: reḡ tuar̄ imperatorē.

Mineruā tibi magis coniuge qđ Bellonā.

Quære semper pacē quæ facit omnia florescere qđ prælia
qbus omnia fordan.

TITVLVS XII

Omni curā pacis incūbe studijs: qbus oīa lēta sunt.
Attentissime tela pelle ac militia: cuius ui oīa lugēt.
Esto uirorum socius: quos ad pacem inuitant singula uitæ
commoda.
Noli bæluæ uestigia sequi: quæ semp dīmicāt.
Totiens euitabis bellī curas: quotiēs tuæ tuorūq; saluti ac
incolumitati consules.

Titulus duodecimus.

Cōmotiuā ad bellū familiaris.

Et si uideſ q̄ plurimis bellū ab humanitate alienū: ego nō
arbitror omne bellandi genus idem esse. **S**i tueri enim se-
ipsū natura duce licet: ac uim ui repellere: docent populo-
rum omnium leges ac iura. **S**i rufus: cum neminem lāde
re iubemur: continuo subdit **C**cicero: nisi laceſſiti ſimus in-
iuria: illud certe bellū iuſtū eſt quod ut nos imunes tuae/
mūr fūſcipimūs. **I**d enim uel animantia muta ſequūtur ui
naturæ: ut uel ea quæ ad præliandū nō ſunt idonea: dimi-
care cogant̄: defendendi ſui corporis cauſa: qđ ſi non de-
fendunt interdū: robur tamen omne uimq; in ſui tutelam

Aristoteles **A**lbertus **P**linius
exercēt. Nam uel ipſe leo quē **A**ristoteles: **A**lbertus: **P**li-
niusq; natura describūt non oīino ferina: ſi potest homi-
num iuſdias & tela uitare fugiens: uitæ potius incolumi-
tati fugiens consulit: q̄ eius bellans in dubio furori. **N**on
ego te cōmoneo ad bellū: quia uel iſpis te uelim imitiore
eſſe feris: ſed ut indemitati ſeruias urbis tuæ: tuorūq; cliē
tiū: **Q**uis eſt q̄ non intelligat te nibil humanitatis officijq;
prætermiſſile: ut pace uiueres cū hiſce tuis fratribus: **M**a
luisti de tuo condonare: q̄ de re illorum quicq; diſminuere.
Fuere affidue bellaciores: q̄ ocij qetisq; cupidiores. **N**eç
dediſti bellādi cauſas: neç eos inuitasti quidē ad pugnā:
Ipsi ſunt impetuoiſius adorsi. **C**ōmonuisti rogaſtisq; & es
demū interminatus: ſi te prouocarēt ad arma. **I**rriferūt: ne
glexerunt ac te penitus duxere nullius eſſe precij. **H**oies
babes atq; deos tuæ benignitatis teſteſ: & ut inuit̄ in hoc
pdeas bellū: ſed q̄ aut cedas fratrib⁹: remq; amittas oīm